

אדון סמוקל
והמונוקל

א.ד.מיטלרוב

חי פעם אדון סמוקל
שתמיד הלך עם מונוקל
ואפילו כשנמנם
לא הוריד את המונוקל.

גם בלילה, אדון סמוקל
כמה מוזר, ישן במונוקל
וכשנשכב במיטה
תחת המונוקל עצם עינו.

מונוקל כעין משקף יחיד שהיה
באופנה אצל גברים של עלית
בעיקר במאה התשע-עשרה.

הספרייה העירונית
קרית-שמונה
דמיטרוב, אלכסי
דמי 289.7
מיסטר שמוקילי ומונוקל
ר-8
47420 -1

וכך אמר האדון סמוקל:
- האם יכולתי לראות
חלומות?
- לא יכולתי. לא ולא!
- בלי מונוקל לא ראיתי!

- האם אין זה מלמד
התלהב אדון סמוקל
- תחת מונוקל פתח עין
- תראה טוב שבעתיים.

- אם אני אוכל במונוקל
הסביר לכולם מר סמוקל
- משתלמת לי העבודה
- כי אחסוך במזון.

- אביט – ואשמח:
- פרוסת לחם נראית ענקית,
- חתיכת גבינה – כמו הר,
- וכוס תה כמו חצי דלי,

- מי יכול כך לעזור לי?
- התגאה אדון סמוקל
- אין כמעט אוכל בבית
- ואני אוכל ארוחה במונוקל

ובוקר אחד אדון סמוקל
יצא לרחוב במונוקל,
מסתכל סביב ושמח
קצת מזמר, קצת מתבדח.

אך מולו עפה ציפור גדולה,
מתיישבת לו על האף,
פותחת מקור ענקי
כמו שער של בית.

סמוקל נעמד מפוחד וחיוור.
עכשיו היא תאכל את כולו!
ברור לגמרי, הוא אבוד!
נבהל נורא אדון סמוקל,
שכח על המונוקל
והמונוקל נפל.

כשנשאר ללא מונוקל
נבהל עוד יותר אדון סמוקל
והשתומם פתאום מאוד
והתחיל לשיר ולרקוד.

- מה תועלת במונוקל?
- שר שמח אדון סמוקל
- נבהלתי מיתוש קטן
- אך עכשיו הבנתי הכל!

ומאז אדון סמוקל
ישן והולך בלי מונוקל
ואפילו לא ממצמץ בעיניו,
כי הוא רואה בדיוק במידה!